

Hudební most s Lucemburskem se nestavěl nadarmo

Když si Jan Lucemburský v roce 1310 bral za manželku Elišku Přemyslovnu, čímž se dynastii Lucemburků otevřela cesta na český trůn, žádný z novomanželů jistě netušil, že se tento akt bude připomínat po sedmi stech letech hudebními tóny.

A přece – v poslední listopadový den proběhl ve východočeské metropoli Den Lucemburska s Filharmonií Hradec Králové, který se konal ve znamení především tohoto sňatku a událostí, které na něho navazovaly. O zbrusu novou premiéru však nešlo, už vloni tu totiž odstartoval projekt Den zahraniční země s Filharmonií Hradec Králové a tehdy dostala příležitost Kanada.

Vyvrcholením lucemburského dne s královéhradeckými filharmoniky byl sice večerní koncert, ale jeho první minuty se začaly odvíjet už v brzkém dopoledni, kdy se před královéhradeckým Krajským úřadem objevil J. E. Jean Faltz, velvyslanec Lucemburského velkovévodství, kterého tu čekal náročný program až do pozdních večerních hodin. Lucemburský diplomat samozřejmě nechyběl ani na koncertě, před jehož prvými tóny spolu s ředitelem FKH doktorem Václavem Dernerem vyzdvihl vzájemné vazby mezi oběma státy.

Koncert otevřela vloni vzniklá neoklasicistní suita Sylvie Bodorové Carmina lucemburgiana, kterou lze považovat za osobitý dialog mezi ohlasově připomínaným středověkem a současností. Skladatelka dobu Jana Lucemburského dokonce konkretizuje citací z tvorby „posledního truvéra“ a tajemníka krále Jana, jímž byl věhlasný Guillaume de Machaut. Dílo nezapřelo invenci a lze tudíž očekávat, že zazní i z jiných koncertních pódíí.

Další vazba na Lucembursko se projevila ve volbě sólisty: byl jím jedenatřicetiletý lucemburský pianista Jean Muller, který zvládl sólový part pátého Beethovenova klavírního koncertu se suverénním nadhledem, byť s menším osobitým vkladem.

Tvrdějším posluchačským oříškem zřejmě byla Visual Musik pro smyčce (Viditelná hudba), kterou koncertu přítomný Lucemburčan Camille Kerger napsal v roce 1994. Na rozdíl od české novinky vanul z této partitury formalistický chlad, navíc v názvu skladby tolik proklamovaná viditelnost zůstala „zamlžena“. Koncert vyvrcholil hymnicky majestátní Sukovou Pragou, v níž se posluchači po pomyslém lucembursko-českém mostě vrátili zase zpět, aby si v opojném orchestrálním hávu vychutnali chorálem profilovaný skladatelův hold české státnosti.

Královéhradečtí filharmonikové za řízení šéfdirigenta Ondřeje Kukala podali solidní výkon, přičemž zvláštní uznání si zaslouží za nastudování obou novinek. Den Lucemburska s Filharmonií Hradec Králové se samozřejmě nestal událostí pouze hudební, značný byl i jeho dopad kulturně-společenský.

Vladimír Čech